

**Regionsudvalgets udtalelse: »Bæredygtig udvikling af landdistrikterne«**

(2013/C 356/14)

## REGIONSUDVALGET

- bekræfter, at selv om regioner, der primært består af landdistrikter, i nogen grad har indhentet efterslæbet, ligger deres udviklingsniveau stadig væsentligt lavere end EU-gennemsnittet;
- beklager, at bevillingerne til udvikling af landdistrikterne i forhold til de finansielle overslag for 2007-2013 er blevet væsentligt reduceret;
- bemærker også, at man overvejer at udvide anvendelsesområdet for den anden søjle af den fælles landbrugspolitik, og beklager denne udvikling, eftersom det kun vil yderligere svække tildelingen af midler til forbedring af teknisk og social infrastruktur på landet;
- mener ikke, at øremærkningen af en mindstekvote på 5 % af ELFUL-midlerne til Leader-programmet er tilstrækkelig til at stimulere landdistrikternes økonomi;
- mener, at et bredt, direkte samarbejde mellem landkommuner beliggende i funktionelle områder er berettiget, navnlig når der skal lægges forhandlingsstrategier i forhold til byer beliggende i disse områder;
- erkender, at udviklingsstrategierne for disse områder bør opstille en flerårig ramme, som mindst dækker en periode på omkring 12-14 år;
- opfordrer til systematisk og fuldstændig kortlægning af fattigdomsområder i landdistrikterne (mindst på NUTS 3-niveau) med det sigte at sikre en mere effektiv brug af ressourcerne til bekæmpelse af social udstødelse;
- mener, at fremtidens EU-politik for udvikling af landdistrikter skal:
  - være kompatibel med landdistrikternes bæredygtighed,
  - anerkende, at landdistrikterne har gode udviklingsmuligheder og spiller en vigtig rolle i håndteringen af Europas udfordringer,
  - anerkende, at mangfoldigheden i EU's landdistrikter er en vigtig faktor for tackling af fremtidige udfordringer,
  - være gennemsigtig og klar for at sikre en bredere accept,
  - udnytte den regionale mangfoldighed til at nå et fælles EU-mål og sikre, at ingen regioner lades i stikken.

**Ordfører**

Jerzy ZAJĄKAŁA (PL/AE), Borgmester i Łubianka

**I. POLITISKE ANBEFALINGER**

## REGIONSUDVALGET

**Vigtigheden af vitalitet i landdistrikterne**

1. Regionsudvalget minder om, at ifølge Eurostats aktuelle klassificering bor mere end 23 % af EU's befolkning i rene landdistrikter, og yderligere 35 % i regioner i mellemgruppen. Udvalget påpeger også, at i nogle medlemsstater er der en væsentlig større del af befolkningen, der bor i rene landdistrikter. Det er tilfældet i 17 af de 27 medlemsstater, bl.a. Irland (73 %), Slovakiet (50 %), Estland (48 %), Rumænien (46 %), Finland, Grækenland, Litauen og Danmark (43 %);

2. understreger, at landdistrikterne har et stort potentiale i form af deres menneskelige (kulturelle og sociale) ressourcer, naturlige miljø biodiversitet og råstoffer samt andre økonomiske ressourcer, der er særligt vigtige for samfundslivet i Den Europæiske Union og udviklingen heraf. I lyset heraf anerkender udvalget den særlige betydning af foranstaltninger til at bevare vitaliteten i landdistrikterne på det sociale, kulturelle, natur-, miljømæssige og økonomiske område;

3. bemærker, at landdistrikterne er kendetegnet ved at være meget forskelligartede. Medens nogle landdistrikter er blevet ramt af problemet med affolkning og i den forbindelse slås med alvorlige problemer, står andre, primært dem tæt på byerne, over for en stigende efterspørgsel efter jord og et stigende befolkningspres. Nogle af dem slås stadig med en alvorlig recession, som skyldes den generelle økonomiske krise, der også har ramt landbruget, medens andre nyder stigende succes takket være turisme og kvaliteten af deres naturomgivelser;

4. udtrykker bekymring over den drastiske affolkning og den stigende befolkningsaldring i store dele af de europæiske landdistrikter. For at sikre de berørte regioners vitalitet er det nødvendigt at stabilisere landdistrikterne som et hjemsted for mennesker og virksomheder med et tilstrækkeligt erhvervsgrundlag. Hertil kræves en generel samfundsindsats og regions-specifikke planer, der tager udgangspunkt i det regionale potentiale;

5. understreger, at livskvaliteten i landdistrikterne har stor indflydelse på beslutningsprocessen hos landbrugerne, deres familier, de øvrige faggrupper, der udnytter de andre primærressourcer, og dem, der udnytter og forarbejder dem, og de beboere i landområderne, der ikke driver landbrug, når de skal beslutte, om de skal fortsætte med at bo og arbejde i de

områder. Disse beslutninger har følgelig indvirkning på befolkningens størrelse og den demografiske sammensætning samt på opretholdelsen af vitalitet i landdistrikterne;

6. understreger behovet for at bevare og puste nyt liv i landdistrikternes traditionelle kulturelle karakteristika som et vigtigt aspekt af vor lokale, regionale, nationale og europæiske identitet;

7. anerkender landbrugets vigtige rolle med at sørge for så væsentlige offentlige goder som vores landskaber og fødevarer-sikkerhed. Udvalget går derfor ind for fortsat EU-støtte til landbrug, der er med til at sørge for disse goder. Desuden mener Regionsudvalget, at landdistrikterne er blandt de områder, som vil være mest sårbare over for fremtidige ændringer i klimascenarierne som følge af klimaændringen. Derfor bør der medtages såvel afbødende foranstaltninger som tilpasning af instrumenterne for territorial planlægning, forvaltning og budgetlægning, således at deltagelsesmekanismer og landbrugspraksis kan tages i anvendelse for at gøre en bæredygtig udvikling mulig;

8. ser et behov for at uddanne samfundet som helhed, navnlig de yngre generationer, til at forstå og værdsætte de positive aspekter ved landdistrikterne og vigtigheden af at bevare deres vitalitet for den brede befolkning.

**Den finansielle dimension af bæredygtig udvikling af landdistrikterne**

9. Regionsudvalget anerkender, at det er nødvendigt fortsat at gennemføre og forbedre den fælles landbrugspolitik, der er et vigtigt fællesskabsinstrument til at opnå både kortsigtede og langsigtede mål, som sigter mod at skabe gode resultater, når det gælder den nationale økonomi og konkurrence på de globale markeder, og mod at skabe territorial samhørighed i alle medlemsstaternes regioner;

10. mener, at landdistrikterne vil gennemgå en kraftig udvikling i lyset af energi- og klimapolitikken og politikken for mere effektiv råstofudnyttelse, som kan give dem en større rolle i den økonomiske primærsektor, og at den udvikling allerede nu skal medtænkes, således at det sikres, at den bliver bæredygtig og på harmonisk vis tager højde for de økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer. Det bør i øvrigt anføres, at afgrøderotation fortsat er meget nyttigt for landdistrikterne, fordi dette kan mindske afhængigheden af sojaimport, forbedre jordbunds-kvaliteten, mindske brugen af gødning, genskabe en stabil

økonomisk aktivitet i landdistrikterne og genoprette EU's handelsbalance. Udvalget beklager samtidig, at Regionsudvalgets udtalelse om lofter og grøn økonomi ikke er medtaget i stats- og regeringschefernes beslutninger af 26. juni 2013, for de truer miljøet i landdistrikterne, både hvad diversitet og bæredygtighed angår;

11. støtter samtidig Den Europæiske Unions omfattende finansiering af effektive incitamentsordninger for unge landmænd såvel som den finansielle støtte til delvist selvforsynende landbrug og bedrifter beliggende i ugunstigt stillede områder, som er vigtige redskaber til at opretholde vitaliteten i landdistrikterne. Ligeledes peger Regionsudvalget på nødvendigheden af at øge støtten og tilskuddene til foranstaltninger i forbindelse med genopretning, pleje og forbedring af beskyttede områder med det mål at forene naturbevaring med bæredygtig udvikling af landdistrikterne, som bærer ansvaret for hovedparten af de beskyttede områder;

12. henleder opmærksomheden på, at landmændenes indtægter fra såvel landbrugsaktiviteterne som de subventionsækvivalenter og den støtte, de modtager under de to søjler i den fælles landbrugspolitik, har betydelig indvirkning på de landdistrikter, hvor de bor og driver deres landbrug. Disse indtægter har ikke alene indflydelse på effektiviteten af landbrugsaktiviteterne og landbrugernes og deres familiers levestandard, men også på skatteindtægterne i de kommuner, hvor de bor. Indkomstniveauet har også stor betydning for, i hvor høj grad landbrugerne kan forbedre levestandarden i landdistrikterne og deres personlige engagement i denne proces;

13. udtrykker bekymring over den forventede nedskæring af bevillingerne til udvikling af landdistrikterne i de finansielle overslag for 2014-2020. Udvalget beklager, at bevillingerne til udvikling af landdistrikterne i forhold til de finansielle overslag for 2007-2013 er blevet væsentligt reduceret fra 95,7 mia. til mindre end 85 mia. euro. Den pulje af finansielle midler, der reelt er til rådighed for landkommunerne, bliver måske yderligere udhulet som følge af planerne om at give medlemsstaterne ret til at overføre op til 15 % af midlerne fra den anden søjle til den første søjle af den fælles landbrugspolitik (og endda op til 25 % i visse EU-regioner);

14. bemærker også, at man for øjeblikket overvejer at udvide anvendelsesområdet for den anden søjle af den fælles landbrugspolitik til at omfatte fonde, der dækker økonomiske tab som følge af dyre- eller plantesygdomme, miljøhændelser eller et markant fald i landbrugets indtjening, dvs. fonde, der traditionelt set har hørt ind under den fælles landbrugspolitikens første søjle. Udvalget beklager denne udvikling, eftersom det kun vil yderligere svække tildelingen af midler til forbedring af teknisk og social infrastruktur på landet;

15. bifalder, at den fælles strategiske ramme og partnerskabsaftalerne skaber de betingelser, der skal til for at fremme koordinering og integration og støtte en bæredygtig udvikling af landdistrikterne. Med øremærkningen af en mindstekvote på 5 % af ELFUL-midlerne til Leader-programmet er der givet en vigtig impuls til understøttelse af den lokale udvikling, men denne procent er efter udvalgets opfattelse ikke stor nok til at stimulere landdistrikternes økonomi;

16. støtter indlemmelsen af lokaludvikling styret af lokalsamfundet i strukturfondsprogrammer i form af en lokal udviklingsstrategi, der skal gennemføres af lokale aktører. Udvalget mener dog, at en flerfondsstrategi skal ledsages af den nødvendige samordning af de respektive fondes forordninger. Kommissionens forslag om at lade formidlere løse dette er utilstrækkeligt. Det placerer ansvaret på én myndighed i stedet for at fordele det på flere myndigheder, mens de egentlige administrative opgaver ikke forenkles. Bestemmelserne er ikke konsistente, og der er en klar risiko for, at man kommer til at bruge mere tid og flere ressourcer på at afværge revisionsanmærkninger end på at fremme udviklingen;

17. beklager, at brugen af Leader-initiativet har frivillig karakter for de operationelle programmer, EFRU og ESF, og kun kan finansieres under det 9. tematiske mål »fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse«. Denne regel vil begrænse lokale aktionsgruppers potentielle manøvrerum såvel som deres mulighed for at inddrage forskellige fonde i udformningen af lokale udviklingsstrategier;

18. påpeger, at opretholdelsen af offentlige og private tjenester af høj kvalitet ofte kræver en stor politisk, borgerlig og økonomisk indsats med en mere resolut udligning, hvilket medfører et behov for en højere grad af solidaritet mellem landdistrikter og byområder;

19. forventer, at den planlagte yderligere liberalisering af de europæiske landbrugsmarkeder vil give mere svingende landbrugspriser, hvilket primært er en trussel for små og mellemstore familiebrug. Udvalget henleder også opmærksomheden på, at liberaliseringen af mælkekvoterne kan føre til øget industrialisering og koncentration af mælkeproduktionen, hvilket yderligere vil accelerere klimaændringerne og affolkningen af landdistrikterne. Det mener, at det fortsat er vigtigt, at landbrugerne får godtgørelse for de offentlige goder, de bidrager med, bl.a. de natur- og kulturværdier, som græsarealer og åbne landskaber giver, hvilket der ikke er et kommercielt marked for. Hvis det viser sig, at afskaffelsen af mælkekvotesystemet fører til uønskede former for dyreavl, er der brug for politiske foranstaltninger for at forbedre forbrugeroplysningen og styrke markedet generelt samt at sikre standarderne for dyrevelfærd i hele EU;

20. peger på mulighederne for at forbinde aktiviteter, der støttes af landdistriktudviklingsprogrammerne (anden søjle) med aktiviteter inden for regional-, social- og fiskerifondene. Biogasproduktion, jordbaseret infrastruktur til ikt, innovation, kompetenceudvikling, virksomhedsudvikling og lokaludvikling styret af lokalsamfundet er foranstaltninger, der omfattes af landdistriktudviklingsprogrammerne, men som også har forbindelse til de andre fonde, hvor de forskellige sektorer kan drage nytte af hinanden, og hvor byerne og landdistrikterne har sammenfaldende behov og ressourcer.

### **Betydningen af funktionelle forbindelser mellem land- og byområder**

21. Regionsudvalget er klar over de særlige udfordringer, som landbosamfund beliggende i områder, hvor mellemstore og store byer har en direkte indflydelse, står over for, og anbefaler, at man vælger en funktionel tilgang til at indkredse udviklingsstrategier for disse områder;

22. udvalget mener, at såvel byer som landbokommuner beliggende i funktionelle områder rummer værdifulde og særdeles nyttige sociale og økonomiske ressourcer. Når der udarbejdes en udviklingsstrategi for et funktionelt område, anbefaler Regionsudvalget, at man analyserer alle eksisterende ressourcer i hele det funktionelle område og sikrer, at udviklingsstrategien tager højde for potentialet i såvel landkommunerne som i byerne og fuldt ud udnytter dette potentiale i et bæredygtighedsperspektiv. Udvalget henleder også opmærksomheden på de potentielle farer for landdistrikterne, der kan opstå som følge af en manglende afbalanceret udvikling mellem byer og landkommuner, og som kan forekomme i situationer, hvor en by udnytter sin dominerende stilling, hvad angår befolkning og økonomi;

23. mener, at et bredt, direkte samarbejde mellem landkommuner beliggende i funktionelle områder er berettiget, navnlig når der skal lægges forhandlingsstrategier i forhold til byer beliggende i disse områder;

24. finder det ønskeligt at anvende en metode, der sikrer inddragelse af de lokale myndigheder og beboerne i både byerne og landdistrikterne i udarbejdelsen af strategier for bæredygtig udvikling for funktionelle områder. Denne deltagelse bør sikres såvel under det forberedende arbejde (forskning og analytisk arbejde), som når der træffes beslutninger, der bestemmer den endelige udformning af strategien;

25. fremhæver også, at det i landkommuner beliggende i bynære områder kun er en del af befolkningen, der faktisk driver landbrug. Folk, der er flyttet til disse områder fra byerne, forventer ofte, at der bliver sat en stopper for visse

typer landbrugsaktiviteter, som de finder generende, såsom brugen af naturlige eller kunstige gødningsstoffer og landbrugsudstyr, husdyrbrug og græsning osv. Udvalget anbefaler at foregribe og tackle disse problemer som led i den fysiske planlægning navnlig via en strategi for bæredygtig udvikling, der får de forskellige økonomiske, sociale og miljømæssige interesser til at gå op i en højere enhed, f.eks. ved at identificere områder øremærket til landbrugsproduktion for dermed at minimere eventuelle sociale konflikter;

26. understreger, at sociale integrationsprogrammer i landdistrikter, der oplever en lind tilstrømning af personer fra byerne, giver mulighed for at tackle de sociale konflikter, der kan opstå, hvor der er kontakt mellem de forskellige livsstile, værdier og sociale normer;

27. henleder opmærksomheden på behovet for en rimelig fordeling af omkostningerne ved at fjerne de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser af såkaldt »urban sprawl« mellem by- og landområder.

### **Udfordringerne for de fjerntliggende landdistrikter**

28. Regionsudvalget bemærker, at langt størstedelen af landkommunerne ligger uden for de områder, hvor store og mellemstore byer har en direkte indvirkning. Denne situation kræver, at der anvendes særlige instrumenter til at støtte disse områder. Udvalget anbefaler derfor, at både den fælles landbrugspolitik og samhörighedspolitikken, som også gennemføres ved hjælp af regionale udviklingsinstrumenter, også skal omfatte løsninger, der virkelig vil bidrage til at opnå territorial samhörighed og sikre lige og bæredygtige udviklingsmuligheder;

29. anerkender, at det er vigtigt at bevare landdistrikterne og opfordrer til øget støtte til de lokale myndigheder for at hjælpe dem med at skabe og vedligeholde såvel teknisk som social infrastruktur, som kan spille en rolle for at bevare vitaliteten i disse områder;

30. understreger de funktionelle forbindelser, der findes mellem fjerntliggende landdistrikter og mindre byer, og opfordrer til, at der skabes passende mekanismer til at stimulere en fælles indsats for at forbedre livskvaliteten i disse områder, navnlig ved at sikre, at mindre byer leverer alle de lokale tjenester, der er nødvendige for, at sådanne områder fungerer ordentligt;

31. bemærker, at de strategiske dokumenter, der opstiller udviklingspolitikken for disse områder, bør være resultatet af både et tværkommunalt (bilateralt og bredt) samarbejde og aftaler mellem nabokommuner og frugten af et samarbejde på det regionalpolitiske område.

**Forbindelser mellem land og by og deres væsentlige indvirkning på regionaludviklingen**

32. Regionsudvalget understreger endnu en gang den særlige betydning af og behovet for, at landdistrikter og byer samarbejder inden for rammerne af de funktionelle områder. Udvalget erkender ligeledes, at udviklingsstrategierne for disse områder bør opstille en flerårig ramme, som mindst dækker en periode på omkring 12-14 år;

33. anbefaler, at samarbejdet mellem land- og bykommuner har form af territoriale partnerskaber;

34. mener, at der forud for ethvert fælles tiltag i et funktionelt område bør afholdes en bred offentlig debat, som skal føre til, at de involverede lokale myndigheder træffer en suveræn beslutning. En given lokalmyndigheds eventuelle efterfølgende udtræden af et sådant samarbejde i et funktionelt område bør dog være underlagt godkendelse af alle de byer og landkommuner, der deltager i samarbejdet i det pågældende funktionelle område, pga. det eksisterende netværk af infrastruktur og sociale forbindelser;

35. henleder opmærksomheden på den indbyrdes afhængighed mellem byer og landkommuner, som findes i funktionelle områder, og som er baseret på fælles brug af menneskelige, naturmæssige og økonomiske ressourcer og fælles drift af offentlige tjenester;

36. foreslår i betragtning af de nuværende livsstilstendenser i bysamfund, at disse tendenser bliver brugt til at promovere fordelene ved at bo i landdistrikterne. Udvalget understreger, at netværkssamarbejde giver en hidtil uset mulighed for at skabe tætte forbindelser mellem landmænd og fødevarerforbrugere. Udvalget bemærker, at denne slags initiativer i høj grad kan bidrage til at udvikle en ny form for forbindelser mellem land og by;

37. understreger, at korte forsyningskæder for landbrugsprodukter bidrager til at udvikle en bæredygtig produktion og et ansvarligt forbrug. De imødekommer forbrugernes stigende efterspørgsel efter autentiske sæsonprodukter, der er produceret lokalt og har et lokalt tilhørsforhold. Dette er også et socialt bevidst forbrugsmønster, der tager hensyn til miljøet, skærer ned på mængden af emballage, begrænser CO<sub>2</sub>-udledningen og støtter bæredygtige produktionsmetoder. Støtten til korte forsyningskæder bør eksistere side om side med støtten til fremme af kooperativ integration som et middel til at styrke landbrugernes position på markedet. Koncentration af udbuddet er et effektivt middel til at sikre landbrugerne rimelige priser og dække den stigende efterspørgsel efter fødevarer;

38. understreger dog, at producenter, der ønsker at iværksætte sådanne initiativer, konfronteres med utallige problemer. Ofte er det vanskeligt at sikre en stabil og regelmæssig forsyning

af varer til forbrugerne, der generelt kræver en konstant forsyning af fødevarer i tilstrækkelige mængder og udvalg. Denne type aktiviteter kræver generelt dyrt udstyr (f.eks. særligt tilpassede køretøjer, køleanlæg, salgssteder og forarbejdningsfaciliteter osv.). Udvalget anbefaler derfor, at denne slags aktiviteter bør være berettiget til støtte;

39. bemærker, at adgangen til landdistrikterne, deres afsides beliggenhed i forhold til beslutnings- og forskningscentre samt deres begrænsede adgang til nye teknologier er vanskeligheder, som mange områder finder det svært at overvinde, men som er forhold af væsentlig betydning for udviklingsmuligheder, lige muligheder og livskvalitet. Dertil kommer, at erhvervsfrekvensen er lavere i landdistrikterne end i byområderne, og at der skabes færre job på landet;

40. bemærker, at der oveni de hidtidige problemer nu kommer nye udfordringer som f.eks. konsekvenserne af klimaændringer, tab af biodiversitet og andre miljøproblemer, mindskelsen af landområderne, herunder især landbrugsarealet, og befolkningens aldring. Regionsudvalget understreger, at det er nødvendigt at gøre en stor indsats for at forstå denne problematik og stille de nødvendige midler til rådighed for at afhjælpe den gennem aktive politikker, som forebygger affolkning;

41. beklager, at landdistrikterne er i færd med at miste deres dynamik sammenlignet med byområderne. Udvalget fremhæver også, at den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed, som blev offentliggjort i november 2010, understregede de sociale og økonomiske uligheder mellem Europas regioner;

42. bekræfter, at selv om regioner, der primært består af landdistrikter, i nogen grad har indhentet efterslæbet, ligger deres udviklingsniveau stadig væsentligt lavere end EU-gennemsnittet. Udvalget bemærker, at forskellen er særligt tydelig i sammenligning med regioner, der primært består af byområder. I EU-12 er det gennemsnitlige BNP i landdistrikterne 73 % lavere end i byområderne. Skævheden mellem by- og landområderne er særligt markant i Central- og Østeuropa og i Sydeuropa;

43. opfordrer til systematisk og fuldstændig kortlægning af fattigdomsområder i landdistrikterne (mindst på NUTS 3-niveau) med det sigte at sikre en mere effektiv brug af ressourcerne til bekæmpelse af social udstødelse;

44. bemærker endnu en gang, at etableringen af en ramme for forvaltning på flere niveauer er en forudsætning for en effektiv omsætning af de europæiske og nationale politikker, herunder den fælles landbrugspolitik, efter 2013. I den forbindelse opstår der en række tvivlsspørgsmål, som skal takles hurtigst muligt. Selv om dette princip var klart anerkendt i forslaget til den generelle forordning, er de lokale og regionale myndigheders rolle i partnerskabsaftalerne fortsat uklare.



Regioner og lokalsamfund i landdistrikterne kan ikke længere være tilfredse med at have status som medfinansierende enheder, som ikke er med til at vælge prioriteter eller gennemførelses- og forvaltningsmetoder. Den vejledning, som Kommissionen har udarbejdet om udfærdigelse af partnerskabsaftaler, bør klart fremhæve, hvor vigtigt det er at inddrage repræsentanter for landdistrikterne i udarbejdelsen af disse aftaler.

#### ***EU's strategi og politikker for landdistrikterne frem til 2030***

45. Regionsudvalget mener, at fremtidens EU-politik for udvikling af landdistrikter skal:

- være kompatibel med landdistrikternes bæredygtighed,
- anerkende, at landdistrikterne har gode udviklingsmuligheder og spiller en vigtig rolle i håndteringen af Europas udfordringer,

- anerkende, at mangfoldigheden i EU's landdistrikter er en vigtig faktor for tackling af fremtidige udfordringer,
- være gennemsigtig og klar for at sikre en bredere accept,
- udnytte den regionale mangfoldighed til at nå et fælles EU-mål og sikre, at ingen regioner lades i stikken;

46. mener, at fremtidens politik for udvikling af landdistrikter bliver nødt til at sikre en større inddragelse af landmændene i leveringen af offentlige tjenester, hvis disse mål skal nås;

47. mener, at den nuværende tendens til at koncentrere finansiering af landdistriktsudvikling på landbrugssektoren nødvendigvis skal afbalanceres bedre i den næste programmeringsperiode for at sikre en reel økonomisk udvikling i landdistrikterne.

Bruxelles, den 9. oktober 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for  
Regionsudvalget*

---